

ud paa Veien uden at drages til Ansvar derfor, var det ikke for Meget. Jeg mener altsaa, at Billighed taler for, at de Eodseiere, der stode op til Veiene, maa være lidet heldigt stillede i saa Henseende. Det forekommer mig, at Loven kan være særdeles heldig og virksom, naar den kommer ud i det praktiske Liv, men jeg tror, som jeg allerede tidligere har bemærket, at der er enkelte Punkter af den, som trænge til at ændres, saaledes at den ikke kommer til at træde for skarpt frem lige overfor de offentlige Veie, ikke at tale om, hvorledes Autoriteterne i den Henseende ville blive stillede lige overfor Befolkningen. Jeg frygter, at der vil finde nogen Vilkaarlighed Sted; jeg antager, at Vedkommende paa enkelte Steder ville se en hel Del gennem Fingrene med, hvad der sker, og da vil det gaa taaleligt godt, men naar de derimod ville træde temmelig skarpt frem, vil det blive meget ilde bedømt af Befolkningen, og vistnok med Grund; jeg vilde derfor anse det for meget uheldigt, om det skulde komme dertil.

H. M. Petersen: Hvad angaar Afgræsningen paa offentlige Veie ved Kreaturer, vil jeg lægge et godt Ord ind for denne Sankt, naar man blot kunde finde en saadan Maade at tilstede den paa, saa at Passagen for de Veifarende ikke derved blev forhindret. Jeg tror, at man saa meget hellere maa gaa ind derpaa, som vi dog vistnok Alle vide, at Afgræsning ved Kreaturer paa Veiene til dels allerede sker, og naar det alligevel ikke kan standses og forhindres, er det bedre, at det sker paa en lovlig end paa en ulovlig Maade. Man sælger ved Auktion Græs paa Amtsveiene, altsaa paa Sognenes kommunale Veie, naturligtvis under den udtrykkelige Betingelse, at det ikke maa afgræses ved Kreaturer, men staar man paa en nogenlunde god Fod med Veibetjenten eller Politibetjenten, eller passer man paa, at han ikke er i Nærheden, hvad man jo nok kan, da han har et temmelig stort Distrikt, gaar det alligevel, men det gaar i Smug. Det er imidlertid ulovligt, skjøndt jeg ikke kan indse, at den Skade, det gjør, staar i noget Forhold til den Nytte og Gavn, det fører med sig, og af den Grund vilde jeg gjerne være med til at gjøre

det lovligt, dersom man kunde enes med Ministeren derom. — I Øvrigt skal jeg ikke lægge Loven nogen Banffelighed i Veien. Jeg er enig med alle de ærede Medlemmer, der have havt Ordet, i, at Loven er god og heldig, og selv om jeg i en eller anden Henseende kunde have nogle smaa Duffer, skal jeg dog ikke lægge Loven Hindring i Veien; selv om vi skulde vedtage den til endelig Behandling i Dag, vilde jeg anse den for meget god. — Der er fra adskillige ærede Talere fremkommet Bemærkninger om, at det er for strengt at sætte Bædderne i Klasse med Hingste osv. med Hensyn til Optagelsespenge, men jeg maa gjøre de ærede Herrer opmærksomme paa, at det er meget lettere at holde en Bædder hunden end de andre Dyr, der ere nævnte; der behøves ikke saa stærk en Tvang til at holde en Bædder, saaledes at den ikke kan komme løs, og derfor er det en Selvfølge, at man er berettiget til at sige, at der udvises større Skjodesløshed, naar en Bædder er kommen løs end naar en Dyr kommer løs, idet der skal meget stærkere Redskaber til at tvære den. — Jeg har nærmest begjert Ordet for at udtale mig om § 7. Det ærede Medlem for Årsens (N. Andersen) saavel som det ærede Medlem for Bonfild (Raben), og navnlig den Sidstnævnte, har tidligere lagt stor Kjærlighed for Dagen for Rævene, men nu har han, saavidt jeg kan forstaa, Kjærlighed for Hundene. Jeg kan ikke dele hans Kjærlighed til disse Omstreifere. Hvilket Middel har man, naar man daglig faar navnlig sine Faar jaget løse, eller jeg havde nær sagt, lemlæstede af disse Omstreifere, og man kan jo ikke tvære Faarene saa stærkt, at de ikke kunne rive sig løs, thi da risikerer man, at de knække Halsen? Jeg tror derfor, man bør have Lov til at dræbe Hunde eller til paa anden Maade at skaffe sig af med dem. Jeg tror ikke, at jeg siger for Meget, naar jeg udtaler, at ikke saa faa ligefrem holde saavel Hunde som navnlig Høns paa Andres Bekostning, stolende paa, at der ikke er nogen Fare, men at det nok gaar; det er Noget, jeg ikke saa sjældent har erfaret. Jeg kan ikke se, at man fornuftigvis kan bruge andre Midler end dem, her ere foreslaaede; jeg finder dem affurat passende til at staa i Lo-